DOMSTOLENS DOM
AF 5. MAJ 1966

Max Gutmann
mod Kommissionen for Det europæiske Atomenergifællesskab

Forenede sager 18 og 35/65

Processprog: Fransk

Angående:

— Annullation af en beslutning fra Kommissionen af 5. februar 1965, meddelt den 18. februar 1965, hvorved sagsøgers klage over to tidligere beslutninger om suspension og forflyttelse af sagsøger, blev forkastet;

— annullation af stillingsopslag nr. V/IS/40/65, af en beslutning fra Kommissionen af 20. og 21. januar 1965 om fortsættelse af en undersøgelse af »disciplinær karakter« og af en beslutning fra Kommissionen af 13. maj 1965 om udsættelse af den endelige afgørelse om disciplinære foranstaltninger, indtil Domstolen har afsagt dom i det første annullationssøgsmål;

— krav om skadeserstatning og om godtgørelse af den ideelle skade, som sagsøger hævder at have lidt;

Generaladvokatens forslag til afgørelse:

I sag 18/65 bør beslutningen af 25. september 1964 om suspension af sagsøger kendes ulovlig; endvidere bør Kommissionens beslutning af 9. december 1964 om forflyttelse annulleres. På samme måde bør i sag 35/65 stillingsopslaget af 11. marts 1965 og Kommissionens to beslutninger af 20. og 21. januar 1965 og af 13. maj 1965 om en disciplinær undersøgelse af sagsøgers handlemåde annulleres. Desuden bør dokument nr. 123/8 fjernes fra sagsøgers personlige akter. Endelig bør Kommissionen betale et af Domstolen efter billighed fastsat beløb som godtgørelse for den ideelle skade.

Domskonklusion:

1. Beslutningen af 5. februar 1965 fra Kommissionen for Euratom om tilbagevisning af en klage fra Gutmann over to tidligere beslutninger, hvorved sidstnævnte blev suspenderet fra sin stilling og forflyttet, annulleres;

2. stillingsopslag V/IS/40/65 annulleres;

3. Kommissionen for Euratom tilpligtes at fjerne dokument 123/8 fra sagsøgers personlige akter;

4. afgørelsen vedrørende kravet om annullation af beslutningerne fra Kommissionen for Euratom af 20. og 21. januar 1965 og af 13. maj 1965 om foretagelse og suspension af en ny disciplinær undersøgelse udsættes;

Kommissionen tilpligtes inden for de næste tre måneder at fremskaffe alle aktstykker, der mangler i de personlige akter, navnlig alle de dokumenter og mødereferater, som der er henvist til i Ritter-memorandum'et af 17. juli 1964 (særlig de dokumenter, der beskriver arten af den »ikke-konkluderende« efterprøvelse), og den »klage fra en kontorchef«, som Kommissionen henviser til i sin beslutning af 30. september 1964 om foranstaltning af en undersøgelse;

5. sagen sendes tilbage til Kommissionen med henblik på fuldbyrdelse af denne dom;

6. Gutmann's krav om erstatning og de øvrige dele af hans subsidiære påstand tages ikke til følge.

Sammendrag

1. *Tjenestemænd — disciplinærordning — begrundelse for sanktioner — mundtlig meddelelse af de påberåbte klagepunkter mod den pågældende ikke af supplerende karakter — utilstrækkelig begrundelse ikke retfærdiggjort af et ønske om at beskytte den pågældendes gode rygte*
   (Tjenestemandsvedtægten Euratom, artikel 25, 86 og 88)

2. *Tjenestemænd — forflyttelse — administrationens frie skøn — magtfordrejning mulig ved forfølgelse af et andet mål end tjenestens interesse*
   (Tjenestemandsvedtægten Euratom, artikel 25, 29)

3. *Magtfordrejning — bevis*

1. Ved disciplinære sanktioner må grundlaget for klagen over den pågældende tjenestemands handlemåde være angivet, i det mindste summarisk, således at Domstolen kan gøre brug af sin prøvelsesret og navnlig vurdere, hvor alvorligt forholdet er.

   Den mundtlige meddelelse til den pågældende af de påberåbte klagepunkter mod ham kan ikke anses for et supplerende led i begrundelsen af en disciplinær sanktion, da dommeren ikke kan tage hensyn hertil ved vurderingen af de grunde, som har ført administrationen til at handle, som den har gjort.

   Administrationens ønske om at beskytte det gode rygte for en tjenestemand, der er ramt af en disciplinær sanktion, kan ikke retfærdiggøre den utilstrækkelige begrundelse af et sådant skridt, da dette bør behandles fortroligt.

2. Forflyttelse af en tjenestemand under henvisning til tjenestens interesse kan ikke udgøre et klagepunkt og falder inden for de skønsmæssige beføjelser, der tilkommer administrationen, som kan indrette sin organisation og disponere over sit personale med henblik på opnåelse af de mål, som den har fået til opgave at forfølge. En forflyttelse kan dog være behæftet med magtfordrejning, når de på grund af objektive, relevante og samstemmende indicier må antages, at den er foretaget til forfølgelse af andre mål end dem, der er angivet.

3. Beviset for magtfordrejning må føres på basis af objektive, relevante og samstemmende indicier.